

405. Sigtuna. Nu i Statens Historiska Museum.

Pl. 57.

Litteratur: O. Juel, Sigtunas runstenar (i: UFT h. 26, 1908), s. 7.

Äldre avbildningar: Juel foto a. a. fig. 6; foto i ATA.

I Statens Historiska Museum förvaras, utan inventarienummer, fyra stycken av en runsten, vilka enligt anteckning skola ha kommit från Sigtuna. Närmare uppgifter saknas. I varje fall ha de kommit till museet före 1908, då de beskrivas av O. Juel.

Röd sandsten. De fyra fragmenten (A—D) höra ihop två och två. A och B ha tillsammans en längd av 70 cm. Även C och D passa ihop, av inskriften att döma, ehuru fogen dem emellan har blivit skadad. Det kan knappast betvivlas, att A—B och C—D ha tillhört samma runsten. Ytan är tämligen slät. Ristningen är tydlig.

Inskrift:

[C—D:] ...+⁵faþur+s-... [A—B:] þurbiurn hiuk+
10 15

... faður s[inn] ... Þorbiörn hiogg.

»... sin fader ... Torbjörn högg (runorna).»

Till läsningen: Med namnet **þurbiurn** slutar inskriften inom slingan. Omedelbart ovanför står ordet **hiuk**. Det är i varje fall mycket sannolikt, att de båda orden skola föras tillsammans och att **þurbiurn** sålunda är subjekt till **hiuk**.

Ristarens namn har följaktligen varit Torbjörn. Det ligger onekligen närmast till hands att identifiera honom med den Torbjörn, som har ristat U 379 och U 391. Häremot talar dock såväl runornas utseende som bruket av + såsom skiljetecken. Även ristningstekniken är en helt annan, och det är svårt att tro, att detta endast skulle sammanhånga med materialet. Det förefaller följaktligen mycket tvivelaktigt, huruvida den Torbjörn, som nämnes som ristare i U 405, är samme man, som har utfört U 379 och U 391.

406. Sigtuna. Nu i Östra Södermanlands Museum, Södertälje.

Pl. 57.

Ett litet fragment av en runsten, förvarat i Östra Södermanlands Kulturhistoriska Förenings Museum i Södertälje. Fragmentet kom till museet med en samling fornfynd, som skänktes år 1927 av frih. Johan Nordenfalk, Lövsta, Ytterenhörna sn. Samlingen hade hopbringats av dennes fader, frih. Johan Nordenfalk, under mitten och senare delen av 1800-talet. Närmare uppgifter om fragmentet saknas.

Röd sandsten. 18,5 × 11 cm. Stenens tjocklek 4,5 cm.; runslingans bredd 7 cm.

Inskrift:

r · s.